

7de Møde.

Fredag den 17. Oktober Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende: a) Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver, og b) Forslag til Lov om Indtegnning til Vagtkorps og Statsmarine.

Valgt blev: *J. P. Larsen, Chr. Hansen, Gerhard Nielsen, Vilhelm Rasmussen, Holger Larsen, E. Fris, Alsing Andersen, Jesper Simonsen, I. A. Hansen, Krag, Vanggaard, Nørskov, Elgaard, Parkov og Ole Bjørn Kraft.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den i Genève den 24. Marts 1930 afsluttede internationale Handelskonvention med tilhørende Protokol.

Valgt blev: *Hans Rasmussen, Hans Nielsen, Gerhard Nielsen, Trier, J. P. Nielsen, Fr. Andersen (Kh.-Frb. ø. Stkr.), Jesper Simonsen, Povlsen, Himmelstrup, Jensen (Broby), Clausager, Raunkjær, Vejen, Drachmann og A. C. D. Petersen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1; Fremlæggelsen findes i Tidenden Sp. 6).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Jeg maa indrømme, at de Talere, der de foregaaende Dage har haft Ordet, har gnavet adskilligt af det Kødben, man ellers skulde servere her i Dag ved Finanslovsforslagets første Behandling, men

jeg skal forsøge, om der alligevel ikke kan slaas nogle smaa Gnister hist og her af det, der er tilbage.

Det ærede Medlem Hr. Krag var for nogle Dage siden ovre i Varde, hvor han holdt en større Tale. Han var meget pessimistisk anlagt og saa i det hele mørkt paa Situationen; ved denne Lejlighed optraadte han ogsaa som Profet, idet han for de undrende Tilhørere skildrede, hvorledes det vilde gaa her i Rigsdagen, saa snart Finanslovsforslaget var fremlagt. Saa vidt jeg kunde se af Referaterne i de lokale Blade, morede Hr. Krag Vardenserne betydeligt ved den Skildring. Han gav en malende Beskrivelse af, hvorledes jeg vilde bestige denne Talerstol og begynde med at lovprise Regeringen og udtale min Glæde over, at der var Ro og Orden her i Landet. Nu har det vist sig, at det ærede Medlem ikke er nogen stor Profet, thi det har formet sig helt anderledes. Efter at Finanslovsforslaget var fremlagt, skete der noget helt andet end det, som det ærede Medlem bebudede, men jeg maa indrømme, at i Realiteten har det ærede Medlem Ret. Det maa jo være min Opgave her at lovprise Regeringen og udtale min Tilfredshed og Glæde over, at alting gaar saa godt i vort Land. Jeg maa dog ogsaa bekende overfor den høje Regering, at efterhaanden begynder det at blive noget kedeligt at være Ordfører, for nu har Regeringen siddet i over et Aar, og endnu har den ikke leveret en eneste Bêtise eller Skandale, som det kunde volde nogen Vanskelighed at forsvare; jeg har det saa uhyre let, fordi denne Regering i alle Henseender synes at ville arte sig paa en anden Maade, end Regeringerne plejer at gøre. Som Regel varer det ikke saa længe, før der sker et eller andet, der giver Anledning til voldsom Kritik. Jeg husker saaledes, at jeg efter et Valg, hvor vi fik en ny Regering, spurgte Hr. J. C. Christensen, som da var Minister: Hvor længe kan dette Ministerium blive siddende? Dertil svarede han de vise Ord: Det kan jeg sige Dem ganske bestemt. Dette Ministerium kan blive siddende nøjagtigt saa længe, indtil det faar lavet de fornødne Dumheder. Saa eksisterer det ikke længere.

Se, hvis den nuværende Regering bliver ved at fortsætte, som den har begyndt, vil vi jo aldrig slippe af med den, og derfor er det uhyre let for mig at opfylde den Profeti, som det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte ovre i Varde, thi alting har i den forløbne Sommer formet sig saaledes for Regeringen, at hele Befolkningen kan være tilfreds. Regeringen har i Udlandet